

DOBYWACZ (1) *sb m*

N sg dobyw(a)cz.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ten, który coś wydobywa, wydostaje: Exemptor [...] Germ. Ein heraufznehmer/ ein Steinbrecher
[...] Dobiwacz, kamieniy łamacz. *Calep* 389b.

SB